

แถลงการณ์ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๐

เรื่อง

คัดค้านกฎหมายปิโตรเลียมปล้นกลางแดด หยุดมรดกบาปทิ้งไว้ให้ลูกหลาน

ตามที่ปรากฏในวาระการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ว่าจะมีการพิจารณาลงมติให้ความเห็นชอบ ร่าง พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่..) พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่..) พ.ศ. ในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ นั้น เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) ขอแสดงจุดยืนดังต่อไปนี้

ประการแรก ร่างกฎหมายปิโตรเลียมทั้ง ๒ ฉบับ ยังคงเป็นร่างกฎหมายที่ไม่ฟังเสียงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน **เนื้อหาในกฎหมายดังกล่าว มีการให้อำนาจบุคคลและคณะบุคคลใช้ดุลพินิจมากแทนหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ก่อให้เกิดช่องว่างในการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ทำให้ไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่รัฐสูงสุด** อีกทั้งยังไม่แก้ไขให้ครบถ้วนตามรายงานผลการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้ พรบ.ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และ พรบ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ อีกทั้งยังไม่ฟังเสียงของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) เรื่องปฏิรูปกฎหมายปิโตรเลียมเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ฟังเสียงทักท้วงจากประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ และไม่ฟังเสียงคัดค้านจากมติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นกฎหมายปิโตรเลียมทั้ง ๒ ฉบับจึงขาดความชอบธรรมเพราะขัดกับหลักธรรมาภิบาลที่ดี และเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติไปชั่วลูกชั่วหลาน สมควรอย่างยิ่งที่ภาคประชาชนทุกหมู่เหล่าจะร่วมกันออกมาคัดค้านกฎหมายปิโตรเลียมอัปยศ ๒ ฉบับนี้จนถึงที่สุด

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

ประการที่สอง หัวใจสำคัญในการคัดค้านในครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการให้สัมปทานปิโตรเลียมกว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมา กำลังจะเริ่มเข้าสู่ช่วงเวลาการหมดอายุสัมปทานที่ไม่สามารถจะต่ออายุสัญญาสัมปทานได้อีกตาม พรบ.ปิโตรเลียม ฉบับเดิม โดยเริ่มต้นจาก แหล่งเอราวัณ ที่จะหมดอายุสัญญาสัมปทานในปี ๒๕๖๕ และแหล่งบงกช ที่จะหมดอายุสัญญาสัมปทานในปี ๒๕๖๖ และจะมีแหล่งอื่นๆ จะทยอยหมดอายุสัญญาหลังจากนั้นอีกเป็นจำนวนมาก โดยทั้งแหล่งเอราวัณและบงกชนั้นถือเป็นแหล่งปิโตรเลียมที่มีปริมาณก๊าซธรรมชาติรวมกันมากที่สุดในประเทศไทย คือมีมากถึงร้อยละ ๗๐ ของอ่าวไทย หรือมีประมาณครึ่งหนึ่งของการใช้ก๊าซธรรมชาติในประเทศไทย ซึ่งสามารถสร้างรายได้สูงถึงประมาณ ๒ แสนล้านบาทต่อปี เมื่อหมดอายุสัญญาแล้วยังพบว่าสามารถผลิตปิโตรเลียมให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาลต่อไปได้

ดังนั้น หากอยู่ภายใต้กฎหมายเดิมที่ไม่สามารถต่ออายุสัมปทานใน ๒ แหล่งนี้ให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิม ทรัพย์สินทั้งหมดของผู้รับสัมปทาน อันได้แก่ แท่นขุดเจาะปิโตรเลียม และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ตลอดจนปิโตรเลียมจากทั้ง ๒ แหล่งนี้ จะตกเป็นกรรมสิทธิ์อย่างสมบูรณ์แก่รัฐครั้งแรกในประวัติศาสตร์ชาติไทย ซึ่งหมายถึงว่าแหล่งปิโตรเลียมอันมหาศาลจะตกอยู่แก่รัฐ โดยรัฐจะสามารถบริหารและขายปิโตรเลียมให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสร้างรายได้แก่รัฐหรือจะขายปิโตรเลียมให้สอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในประเทศไทยได้

แต่แทนที่ทรัพย์สินสมบัติและปิโตรเลียมของชาติหลังจากหมดอายุสัญญาสัมปทานจะกลับมาเป็นของรัฐ สร้างอธิปไตยทางพลังงานครั้งแรกในประวัติศาสตร์ชาติไทย กลับปรากฏว่าร่าง พรบ.ปิโตรเลียมที่กำลังจะพิจารณาผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ นี้ ทำให้เกิดการผูกขาด เอื้อประโยชน์ให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิม ไม่ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี เกิดการใช้ดุลพินิจมาก และทำให้อธิปไตยทางพลังงานตกเป็นของเอกชนรายเดิมต่อไปด้วยเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑. การไม่ระบุให้มีการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติ หรือแม้จะมีการแปรรูปเพิ่มเติมเข้าไปว่าจะมีการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติเมื่อพร้อม แต่ไม่มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนว่าจะมีเมื่อใด ทำให้ไม่มีองค์กรที่จะมาบริหารทรัพย์สินและขายปิโตรเลียมที่จะตกเป็นของรัฐ เพราะ

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

หน่วยราชการอย่างกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจะอยู่ภายใต้ระเบียบว่าด้วยการพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้างตามระบบราชการ จึงไม่มีความคล่องตัวที่จะบริหารและขายปิโตรเลียมรายวันได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังตัวอย่างที่เกิดขึ้นมาแล้วในกระทรวงคมนาคมที่ไม่มีความคล่องตัวในเรื่องการบริหารและจัดการรายได้ ในกิจการทางด่วน จึงต้องมีการตั้งการทางพิเศษแห่งประเทศไทยขึ้นมาโดยเฉพาะ เพื่อบริหารทรัพย์สิน และดูแลรายได้ในการจัดเก็บให้ได้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ดังนั้น ในระหว่างช่วงระยะเวลาที่ยังไม่มีการจัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติจึงเท่ากับไร้องค์กรของรัฐที่จะมาบริหารและขายปิโตรเลียมให้ได้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลทำให้ต้องมอบหน้าที่การบริหารและขายปิโตรเลียมให้กับเอกชนคู่สัญญาคล้ายกับระบบสัมปทานเดิม อันเป็นการทลายอุปสรรคกฎหมายปิโตรเลียมเดิมที่ไม่สามารถจะต่ออายุสัมปทานให้กับคู่สัญญารายเดิมได้

อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีความพยายามจากคณะกรรมการพิจารณากฎหมายปิโตรเลียมทั้ง ๒ ฉบับ ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่พยายามจะแก้ไขปัญหา ด้วยการแปรญัตติ พรบ.ปิโตรเลียมว่า "จะให้มีการจัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติเมื่อพร้อม" นั้น แต่เมื่อไม่มีกำหนดเวลาจัดตั้งที่แน่นอน หมายความว่า อาจไม่จัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติตลอดไปก็ได้

อีกทั้งคำตอบของ พล.อ.อนันตพร กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ระบุว่า มีเจตนาที่จะเปิดให้เอกชนได้รับสิทธิในการผลิตปิโตรเลียมในแหล่งเอราวัณและบงกชไปก่อนที่จะมีการจัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติ หากเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับเป็นการอำพรางกฎหมายเพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิมในแหล่งเอราวัณและบงกชให้มีโอกาสในการผลิตปิโตรเลียมต่อไปได้เมื่อหมดอายุสัญญาสัมปทาน โดยหากมีการตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติในภายหลัง ก็สายไปเสียแล้ว เพราะประเทศไทยได้สูญเสียอธิปไตยการบริหารและขายปิโตรเลียมให้แก่เอกชนในปริมาณถึงครึ่งหนึ่งของประเทศไปแล้ว และจะต้องรอคอยการหมดอายุสัญญาใน ๒ แหล่งปิโตรเลียมขนาดใหญ่ไปอีกถึง ๓๐ ปี กว่าที่จะถึงวันที่อธิปไตยทางพลังงานจะกลับคืนมาสู่ประเทศไทยอีกครั้ง เพียงเพราะการจัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติไม่ทันต่อเวลาที่บริหารจัดการแหล่งบงกชและเอราวัณ ที่จะหมดอายุสัญญาสัมปทานในปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ หรือเลวร้ายกว่านั้นคือจัดตั้งบรรษัทน้ำมันแห่งชาติไม่ทันต่อการเปิดให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

๒. ในขณะที่ยังไม่มีบริษัทน้ำมันแห่งชาติ ระบบแบ่งปันผลผลิตที่แท้จริงและระบบจ่ายผลิตย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะในด้านระบบจ่ายผลิตไม่มีองค์กรของรัฐเข้ามาบริหารและขายปิโตรเลียมที่จะตกอยู่แก่รัฐทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ การบัญญัติโดยอ้างว่า จะมีระบบจ่ายผลิตจึงเป็นการเขียนกฎหมายที่ไม่มีวันเกิดขึ้นได้จริงในทางปฏิบัติ

ในขณะที่ระบบแบ่งปันผลผลิตในระหว่างที่ไม่มีบริษัทน้ำมันแห่งชาติก็ย่อมเท่ากับยกสิทธิการบริหารและการขายปิโตรเลียมให้กับเอกชนเหมือนกับระบบสัมปทาน ดังนั้นการเขียนกฎหมายเช่นนี้จึงเป็นการเพิ่มระบบการผลิตปิโตรเลียมแต่เพียงตัวอักษรอย่างเดียว เพราะเนื้อหาความเป็นจริงแล้วกลับมีเพียงระบบสัมปทาน และระบบแบ่งปันผลผลิตที่มีเนื้อหาเหมือนระบบสัมปทานเท่านั้น จึงไม่ใช่การเพิ่มทางเลือกให้กับประเทศชาติตามสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนแต่ประการใด

นอกจากนี้การที่ไม่บัญญัติกฎหมายอย่างชัดเจนว่า จะใช้การประมูลแข่งขันเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่รัฐสูงสุดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผู้ชนะการประมูลในระบบแบ่งปันผลผลิต จึงเป็นการเปิดช่องว่างทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการให้คะแนนเหมือนกับระบบสัมปทาน การกระทำเช่นนี้จึงทำให้เกิดการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ง่าย โดยเฉพาะในแหล่งเอราวัณและบงกชที่มีความพยายามจะเปิดให้เอกชนลงนามผลิตปิโตรเลียมรอบใหม่ได้คล้ายกับระบบสัมปทานเดิม

๓. การที่ท่อก๊าซธรรมชาติยังคงอยู่ภายใต้การครอบครองของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ทำให้เกิดการผูกขาดกิจการก๊าซธรรมชาติโดยปริยาย เมื่อไม่มีบริษัทพลังงานแห่งชาติก็จะมีองค์กรของรัฐขึ้นมาถือครองกรรมสิทธิ์และบริหารกิจการท่อก๊าซธรรมชาติเพื่อเปิดให้เอกชนแข่งขันอย่างเสรี ส่งผลทำให้การประมูลแข่งขันย่อมไม่สามารถทำได้ เพราะผู้ที่ครอบครองท่อก๊าซธรรมชาติเท่านั้นจึงจะมีสิทธิกำหนดอนุญาตให้ใครใช้ท่อก๊าซธรรมชาติเพื่อขายก๊าซธรรมชาติให้โรงแยกก๊าซและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้

หรือแม้แต่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จะอนุญาตให้เอกชนรายอื่นใช้ท่อก๊าซธรรมชาติของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ในวันข้างหน้าก็ตาม แต่ก็ยังผูกขาดอยู่ภายใต้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อยู่ดี เพราะบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ใช้สิทธิเดิมที่มีอยู่ในการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ดังเช่น การผูกขาดการรับซื้อก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

การผูกขาดการซื้อน้ำมันดิบในแหล่งสิทธิในราคาต่ำกว่าราคาตลาดโลก และยังได้เงินค่าเช่าท่อก๊าซธรรมชาติที่กำไรอย่างมหาศาลจากผู้ใช้ก๊าซธรรมชาติและประชาชน อีกทั้งยังถือหุ้นอยู่ในบริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีหน้าที่สำรวจและผลิตปิโตรเลียมแข่งกับผู้ผลิตปิโตรเลียมรายอื่นอีกด้วย หากมีการประมูลในขณะที่ยังมีลักษณะผูกขาดในทรัพย์สินเช่นนี้ย่อมได้เปรียบเหนือคู่แข่งชั้นเอกชนรายอื่นทุกราย สมมุติยกตัวอย่างเช่น สามารถให้บริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ไปประมูลในราคาต่ำกว่าผู้เข้าแข่งขันทุกราย แล้วให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ไปฟ้องถ่ายทำกำไรชดเชยแทนในการได้รับค่าเช่าท่อ หรือขายต่อปิโตรเลียมที่ผลิตได้ในราคาที่สูงขึ้นในภายหลังได้จริงหรือไม่ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้ถูกแปรรูปตั้งแต่ในสมัยรัฐบาลนายทักษิณ ชินวัตร จนไม่สามารถเกิดการประมูลแข่งขันได้อย่างแท้จริง

พรบ.ปิโตรเลียมที่กำลังจะพิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีปัญหา ๓ ประการพร้อมกัน คือ ๑. ไม่มีบรรษัทน้ำมันแห่งชาติให้ทันเวลาต่อการเปิดให้สิทธิผลิตปิโตรเลียมในแหล่งเอราวัณและบงกช หรือไม่ทันต่อการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมรอบใหม่ ๒. ไม่ชัดเจนว่าจะให้เกิดการประมูลแข่งขันผลตอบแทนสูงสุดแก่รัฐ และ ๓. ประกอบกับการที่ท่อก๊าซธรรมชาติยังคงตกอยู่ภายใต้การครอบครองของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จึงยอมส่งผลทำให้การร่างกฎหมายครั้งนี้ ไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง โดยผู้รับประโยชน์โดยปริยาย คือ ผู้รับสัมปทานรายเดิมในแหล่งเอราวัณและบงกช ตลอดจนถึงผู้ถือหุ้นของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้ถูกแปรรูปไปในสมัยรัฐบาลนายทักษิณ ชินวัตร

ประการที่สาม เพื่อเป็นการยืนยันความบริสุทธิ์ใจ จากกระแสข่าวการโจมตีใส่ร้ายจากกลุ่มทุนพลังงานว่า เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) ต้องการเข้าไปมีประโยชน์นึ่งเป็นกรรมการในบรรษัทน้ำมันแห่งชาติเพื่อประโยชน์ส่วนตนนั้น กรรมการของเครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) จึงขอยืนยันประกาศปฏิเสธไม่รับตำแหน่งกรรมการในบรรษัทน้ำมันแห่งชาติที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ทั้งสิ้น

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า การจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติในการเรียกร้องของภาคประชาชนนั้น ไม่ได้มีความมุ่งหมายเพื่อจะเป็นผู้ประกอบการปิโตรเลียมผูกขาดแบบครบวงจร หรือเข้าแข่งขันแข่งแย้งทางธุรกิจกับเอกชน แต่ต้องการที่จะให้เป็นองค์กรซึ่งมาทำหน้าที่ถือครองกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินที่หากปล่อยให้อยู่ในมือเอกชนจะก่อให้เกิดการผูกขาดกิจการปิโตรเลียมซึ่งเป็นอันตรายต่อพัฒนาธุรกิจปิโตรเลียมไทย โดยบริษัทน้ำมันแห่งชาติจะทำหน้าที่รับซื้อปิโตรเลียมปากหลุมจากเอกชน เพื่อสร้างความมั่นใจให้เอกชนว่า ปิโตรเลียมทั้งหมดจะขายได้ และขายปิโตรเลียมในส่วนของรัฐที่พึงได้เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง

ส่วนการทำหน้าที่เปิดประมูลให้เอกชนแข่งขันสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมให้เอกชนทุกรายเข้ามาแข่งขันนั้นจะจัดการประมูลโดยบริษัทน้ำมันแห่งชาติ หรือ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติก็ได้ ขอเพียงทำให้เกิดโปร่งใส เสรีและเป็นธรรมอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติด้วยโครงสร้างที่ใหญ่หรือใช้งบประมาณมหาศาล เพราะมิได้เข้าไปสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเอง ดังที่กลุ่มทุนพลังงานพยายามกล่าวโจมตีการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติแต่ประการใด เพียงแต่เข้าไปรับสิทธิประโยชน์แทนปวงชนชาวไทยเท่านั้น

ดังนั้นหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจว่าการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติจะมีประโยชน์จริงหรือไม่ มีเพียงประการเดียวเท่านั้น คือต้องบัญญัติให้สิทธิสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมรอบใหม่ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเอราวัณและบงกชจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติแล้วเท่านั้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) จึงเห็นว่าจำเป็นต้องคัดค้านในเรื่องนี้อย่างเต็มกำลัง แม้ว่าแกนนำบางคนของเครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.) จะมีข้อห้ามการเคลื่อนไหวและการชุมนุมตามคำสั่งของศาล ทำให้มีขอบเขตได้เพียงการแสดงความคิดเห็นและยื่นหนังสือถึงสถานีวิทยุแห่งชาติ และนายกรัฐมนตรีนั่น อย่างไรก็ตามเมื่อเหตุการณ์ครั้งนี้มีความสำคัญเพราะเป็นเดิมพันผลประโยชน์ของประเทศชาติถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน จึงขอเชิญชวนพี่น้องประชาชนทุกหมู่เหล่าร่วมกันเข้าชื่อยื่นหนังสือถึงประธานสถานีวิทยุแห่งชาติในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ณ พุดปาทฝั่งตรงกันข้ามรัฐสภา ตั้งแต่ เวลา ๘.๐๐ น. และหากสถานีวิทยุแห่งชาติได้ผ่านความเห็นชอบกฎหมายปิโตรเลียม ทั้ง ๒ ฉบับ ก็เหลือเพียงหนทาง

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

เดี๋ยวเท่านั้นคือ ต้องเดินทางไปยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ณ ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ ผังตรงกันข้ามทำเนียบรัฐบาล เมื่อถึงเวลานั้น ประชาชนผู้รักชาติและแกนนำทุกกลุ่มผู้ซึ่งไม่มีข้อจำกัดตามคำสั่งของศาลจะเป็นผู้ตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งว่า จะชุมนุมแบบปักหลักพักค้างที่ฟุตบาทฝั่ง กพร. ตรงข้ามทำเนียบรัฐบาลจนกว่าหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จะใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) มาตรา ๔๔ เพื่อยกเลิกกฎหมายปิโตรเลียมทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวต่อไปหรือไม่

ในวาระโอกาสที่กฎหมายปิโตรเลียมทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ซึ่งมาพร้อมกันในช่วงเวลาใกล้หมดอายุสัญญาปิโตรเลียมเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ชาติไทย อันเป็นโอกาสแรก และโอกาสเดียวที่จะได้อธิปไตยปิโตรเลียมกลับคืนมาในช่วงชีวิตของคนไทยรุ่นเราเท่านั้น เป็นเดิมพันครั้งสำคัญต่ออนาคตของชาติที่อยู่ในมือคนไทยทุกคน อาศัยบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในมาตรา ๓ ซึ่งบัญญัติให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย และมาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้ จึงขอเรียนเชิญพี่น้องประชาชนผู้รักชาติบ้านเมืองทุกหมู่เหล่า ได้ร่วมกันทำภารกิจคัดค้านกฎหมายปิโตรเลียมครั้งนี้อย่างเต็มกำลัง และขอเรียกร้องให้รัฐบาลทำการทบทวนและหยุดยั้งกฎหมายดังกล่าวเพื่อคืนความสุขให้กับประชาชนในชาติอย่างแท้จริง

ด้วยจิตคารวะ

เครือข่ายประชาชนปฏิรูปพลังงานไทย (คปพ.)

ณ อ努สรณ์สถาน ๑๔ ตุลา

วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐